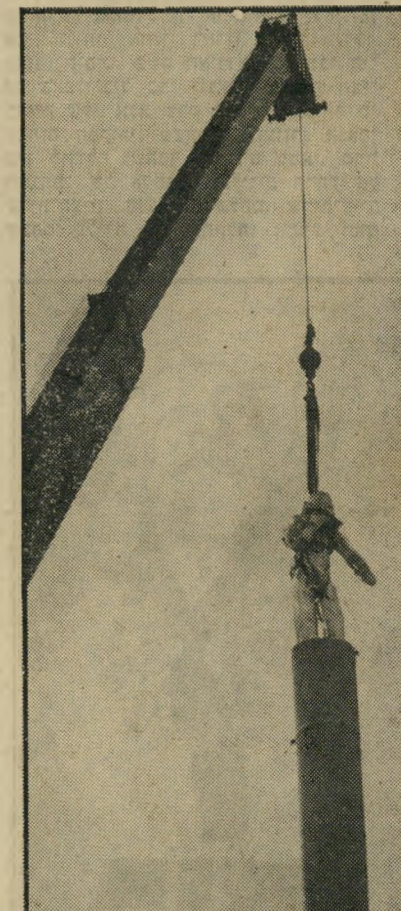

דפיקות לב זהו הסרט השלישי שאני מביים, וזהו הפעם השנייה שאני מביים את יהודה ברקן. אני אוהב לעשות דברים לאט ובנחת. אני לא עושה סרטי בורקאס, ולא סרטי גפילטע-פיש. הסרט הזה שאני עושה יכול להיעשות בהאג או בדנמרק. זהו סרט מתח שיכול להיות בינלאומי, עם עלילה בלתי-צפויה מראש והרבה הפתעות."

יהודה ברקן מחייך, מבסוט לשמע דיברי הבמאי שלו, ומוסיף: "אני אוהב לעבוד עם אימברמן, הוא אוהב שקט. לפעמים נדמה לי שאנחנו עושים סרטי-מחתרת, מכיוון שאימברמן לא אוהב שמסתובבים עיתונאים ואנשים שלא שייכים לצוות ההסרטה על הסט. אני שחקן התלוי בסרט, מכיוון שאינני מקבל משכורת, אלא אחרי זים מהרווחים. לכן אולי חשוב לי יותר מלכל שחקן אחר, שהכל ידפוק פה פיקס. ועד כמה שאני רואה, הכל דופק."

יהודה ברקן, נעריהוהרר-לשעבר של הקולנוע הישראלי, השתנה בבל-הכר. הוא שהחליף בחורות כמו גרביים, הפך מאז נישואיו לנילי, בעל למופת. נילי היתה, בעת ביקור צוות העיתון על בימת הצילומים, בימים האחרונים להריונה. בר הפסקת-הצילום, כשכל השחקנים והצוות הסבו לסעודה, במשאית שהפכה לצורך

ההרמה הגדולה

מנוף ענק נושא אל על את ראובן ברייטמן. כדי להניח חיתול אל תוך הארובה של המישרפה של בנקי-ישראל, שם הוא עומד לבצע את השוד הנועז ביותר בתולדות המדינה. הדמות

עובדיה-השירותים, שהם מיני-אינטליגנטים, נתונים במילכוד. בסרט הזה אני יוצר גרעין פוליטי, אני עובד על החבריה כל הזמן, אבל חוץ מזה נוצר פה גם סרט. "הנה, הצעתי לברייטמן (ברייטמן) מקום שני ברייטמן. בחיפה שרופים עליו. הוא יביא לי את הקולות של כל פועלי חיפה. בינתיים יש במיפלגה שלי 300 חברים. המישרד הוא ברחוב בארי, איפה שאני גר. נכון שאני גר ברחוב של עשירים, אבל אני בצד של העניים."

"ממה אני מתפרנס? אז ככה. כל פעם שרוצים קרחת בסרט מטלפנים אלי, ואני בא. אבל סרטים זה שטויות. הרעיון המרכזי הוא שפועלי-הייצור יהפכו את המדינה, ויוכיחו שהם יותר חשובים מכל האינטליגנטים המסריהלים שכל היום שור תים תה ולא עושים שום דבר."

השחקן הקשיש יהושע לוף מאזין למייק ומהנהן בראשו. אותו לא מעניינת הפר ליטיקה. מה שיש לו בראש, זה ספורט. לוף מראשוני תיאטרון האוהל הוא פעיל נמרץ באגודת צב"ר (צעיר, בריא, רענן), ועושה רבות לקידום הספורט בישראל.

לוף בן ה-75 מדריך קבוצות של פנסים נרים וצעירים באגודה לשמירת הבריאות. יחד עם ידידו, רפאל קלצ'קין, הוא משכים מדי-בוקר לחוף שרתון בתל-אביב, ומבצע שם תרגילי-התעמלות כשהצינה העזה אינה מונעת ממנו להרביץ שחייה על הבוקר. שלוש פעמים בשבוע הוא משחק כדורעף. והיעתה סיים קורס להדרכת מבוגרים במכון-וינגייט, ואף זכה בתואר חניך-מצטיין, שזיכה אותו בנעלי אדידס.

לוף מנצל את כישוריו הספורטיבי גם בסרט. הבמאי, אימברמן, ביקש ממנו להכין ניס כמה תרגילי-התעמלות יחד עם קלצ'קין. בדיוק כפי שמייק גולדשטיין מנסה לשכנע את החברה בכנותו הפוליטית, מנסה לוף לשכנע אותם לבצע תרגילי-התעמלות. הוא הצליח להריץ את עזרת הבמאי, פרי, את המאפרת בלאנש, את השחקנים יהודה ברקן, ראובן ברייטמן ודליה גור במשך למעלה מעשר דקות. בימים אלה הסתיימו צילומי הסרט, שר ייצא אל המסכים ימים ספורים אחרי תוצאות הבחירות לכנסת הבאה. וכמה מ' יוצרי הסרט עדיין מצטערים: "חבל שר ביצענו את הסרט ולא את השוד עצמו. זהו שוד מתוחכם כל כך שחבל לפסס אותו."

השחקן הקשיש יהושע לוף מאזין למייק ומהנהן בראשו. אותו לא מעניינת הפר ליטיקה. מה שיש לו בראש, זה ספורט. לוף מראשוני תיאטרון האוהל הוא פעיל נמרץ באגודת צב"ר (צעיר, בריא, רענן), ועושה רבות לקידום הספורט בישראל.

לוף בן ה-75 מדריך קבוצות של פנסים נרים וצעירים באגודה לשמירת הבריאות. יחד עם ידידו, רפאל קלצ'קין, הוא משכים מדי-בוקר לחוף שרתון בתל-אביב, ומבצע שם תרגילי-התעמלות כשהצינה העזה אינה מונעת ממנו להרביץ שחייה על הבוקר. שלוש פעמים בשבוע הוא משחק כדורעף. והיעתה סיים קורס להדרכת מבוגרים במכון-וינגייט, ואף זכה בתואר חניך-מצטיין, שזיכה אותו בנעלי אדידס.

לוף מנצל את כישוריו הספורטיבי גם בסרט. הבמאי, אימברמן, ביקש ממנו להכין ניס כמה תרגילי-התעמלות יחד עם קלצ'קין. בדיוק כפי שמייק גולדשטיין מנסה לשכנע את החברה בכנותו הפוליטית, מנסה לוף לשכנע אותם לבצע תרגילי-התעמלות. הוא הצליח להריץ את עזרת הבמאי, פרי, את המאפרת בלאנש, את השחקנים יהודה ברקן, ראובן ברייטמן ודליה גור במשך למעלה מעשר דקות. בימים אלה הסתיימו צילומי הסרט, שר ייצא אל המסכים ימים ספורים אחרי תוצאות הבחירות לכנסת הבאה. וכמה מ' יוצרי הסרט עדיין מצטערים: "חבל שר ביצענו את הסרט ולא את השוד עצמו. זהו שוד מתוחכם כל כך שחבל לפסס אותו."

השליפה

מנוף הענק שולף מתוך הארובה בתום מביצע השוד בבנקי ישראל. הארובה, בגובה של חמישה מטרים, ניבנתה על בניין בית-דואר.

העניין למסעדה, קפץ יהודה מתלה-השומר, שם התקיימו הצילומים. לביתה שבתוכי ניתל, כדי לאכול עם אשתו ועם בתה פולט. גם השחקן יוסי ורז'נסקי סעד עם אשתו אלא שוה, התמלילנית-בוטיקאית שימרית אור באה לבקר אצלו. והיא מת עניינת בפרטים על צילום הסצנות ועל התפתחות העניינים.

נערי-הזוהר השתנה

מייק גולדשטיין, הענק, תופס בין צילומי הסצנות כל אדם פנוי המסתובב בשטח, ומרצה לו את תורתו הפוליטית. הוא אומר: "כל צוות בוא נפוצץ מיליון תומך בי. אני הבן-אדם היחיד שמסוגל לשנות את פני ההסתדרות. ירוחם משל פחד ממני, ויום אחד הוא צעק: יש מטורף אחד שמנסה להפריד את כוחות העבודה. אני לא יודע איך קוראים לו, אבל הוא קרח! הרעיון שלי הוא לארגן את פועלי הייצור לכוח פוליטי, כיוון שר

היציאה מהאש

ראובן ברייטמן בתמונה מתוך סרטו בוא נפוצץ מיליון. הוא נראה לבוש בתלבושת חסינת-אש, שבה חדר אל תוך הכיבשן, שם נשרפים שטרות-הכסף המוצאים מן המחזור על-ידי בנקי-ישראל, כדי לבצע את השוד. תלבושת חסינת-אש זו שיוותה לברייטמן מראה של אסטרונאוט.

בקצה המנוף אינה בובה, וגם לא כפיל. ברייטמן הסכים לרחף בגובה של 30 מטר, כשהוא מחובר לכבל, בתלבושת חסינת-אש ולהכנס בתלבושת זו אל תוך כיבשן לוהט שאליו מושלכים שטרות הכסף הישנים והבלויים המיועדים להשמדה על-ידי בנקי-ישראל.

ראובן ברייטמן בתמונה מתוך סרטו בוא נפוצץ מיליון. הוא נראה לבוש בתלבושת חסינת-אש, שבה חדר אל תוך הכיבשן, שם נשרפים שטרות-הכסף המוצאים מן המחזור על-ידי בנקי-ישראל, כדי לבצע את השוד. תלבושת חסינת-אש זו שיוותה לברייטמן מראה של אסטרונאוט.